Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

'ς τ' ἄνθμα του (ἐπὶ νέου ἢ μεθύσου) Ἀρκαδ. *'Σ' ἄθἄ 'τ' ἀπάνω ἔν'* (εἶναι ἐπάνω εἰς τὴν ἄνθησίν του, ἐπὶ νέου ἡβῶντος) Κερασ. || Παροιμ. *Μὲ τ' ἕναν ἄθ' ἄνοιξι 'κ' ἔρται* (μὲ τὸ ἕνα ἄνθος ἡ ἄνοιξις δὲν ἔρχεται. Πβ. Ἀριστοτ. Ἠθ. Νικ. 1,6,15 «μία γὰρ χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ») Χαλδ. *Τ' ἐσὰ τ' ἄθἄ οἷς ν' ἀθοῦν, τ' ἐμὰ παραδἄβαίν'νε* (τὰ ἰδικά σου ἄνθη ἕως ὅτου ν' ἀνθήσουν τὰ ἰδικά μου παρακμάζουν, παρέρχονται. Ἐπὶ τοῦ βραδύνοντος εἰς τὰς ἐνεργείας του καὶ καθυστεροῦντος) αὐτόθ. || Ἄσμ.

Μάλαμα νά 'ν' ὁ ὕπνος σου, δαμάντι τ' ὄνειρό σου,
ἄθμα καὶ τριαντάφυλλα νά 'ν' τὸ προσκέφαλό σου

Ἐρυθρ.

Ὁ ἔρωτας δὲν εἶν' ἀνθὶ νὰ τιναχθῇ νὰ πέσῃ,
μόν' εἶναι βάτος καὶ κλαρί, ἀλλοίμονο ποῦ μπλέξῃ

ἀγν. τόπ.

Τ' ἄθἄ ἀθοῦν τὴν ἄνοιξιν κ' ἡ κόρ' τὸ μεθοπώρι

Χαλδ. **β)** Κατ' ἐξοχὴν τὸ ἄνθος τῆς ἀκτῆς *(κουφοξυλᾶς)* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Βυτίν.) Συνών. *σαμποῦκος*. **γ)** Τὸ ἄνθος τῆς ἐλαίας Παξ. **2)** Μεταφ. τὸ ἐκλεκτότερον, τὸ ἄριστον μέρος παντὸς πράγματος Θρᾴκ.(Σαρεκκλ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λάστ.): Φρ. *Εἶναι τὸ ἄνθι τοῦ τόπου* (ἐπὶ ἀνθρώπου ἐξέχοντος) Ἀρκαδ. *Ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ ἄθι τοῦ κόσμου* Λάστ. *Ἤτανε 'ς τὸ βάλλο τὸ ἄθ' τῆς πολιτείας* Σαρεκκλ. || Ἄσμ.

Τὴ χώρα τὴν κατάστρεψαν, τὸν πλούσιο τὸν τόπο,
ποῦ ἦταν τ' ἄνθι τοῦ ντουνιᾶ, καμάρι τῆς Ἀσίας

Λάστ. Συνών. *ἀνέρας* **Α 4**, *ἄνθη* **3**, *ἀνθίκα*, *ἄνθος* **4**.

ἀνθίζω ἀμάρτ. *ἀθίζω* Πόντ. (Κρώμν. Οἰν. Ὄφ. Τραπ.) Μέσ. *ἀθίσκουμαι* Πόντ. (Κοτύωρ. Κρώμν. Ὄφ. Τραπ. κ. ἀ.)

Τὸ ἀρχ. *ἀνθίζω*.

Καθαίρω, λευκαίνω ἔνθ' ἀν.: *Ἔπλυνα κ' ἔθισα τὰ ᾶέἄ* (ἔπλυνα καὶ ἐλεύκανα τὰ ἐνδύματα) Ὄφ. *Ἀθίσκουνταν τὰ λώματα* (λευκαίνονται τὰ φορέματα. Πβ. συνών. φρ. *τὰ ροῦχα ἔγιναν σὰν τὰ κρίνα*) Ὄφ. || Φρ. *Ἂς πλύσκουμες κι ἀθίσκουμες* (ἂς καλλωπισθῶμεν) Πόντ.

ἀνθίκα ἡ, Ἤπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνθος* καὶ τῆς καταλ. *-ίκα*.

Τὸ ἐκλεκτότερον μέρος πράγματός τινος: *Ἡ ἀνθίκα ἀπὸ τὰ μαλλιά*. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνθὶ* **2**.

ἄνθιμος ἐπίθ. ἀμάρτ. *ἄνθιμους* Θρᾴκ. (Κομοτ.)

Τὸ μεταγν. ἐπιθ. *ἄνθιμος*.

Ὁ ἀνθηρός, ὁ ἀπαστράπτων: Ἄσμ.

Ἐγγλέζικους καθρέφτης κι ἄνθιμου γυαλί,
χαρὰ 'ς τοὺ παλληκάρ' ποῦ θά σι βλουγηθῇ

(γαμήλιον).

ἀνθὶν ἐπίθ. οὐδ. Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνθι*. Διὰ τὸν σχηματισμόν του ἰδ. ΝΑνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾷ 37 (1925) 178.

Τὸ ἐξ ἀνθέων κατεσκευασμένον: Ἄσμ.

Ἔμπα, καλή, καὶ στρῶσο με θανατικὸν κρεββάτιν,
βάλε ἀνθᾶ παπλώματα καὶ μουσκομαξιλλάρἄ.

ἄνθισμα τό, σύνηθ. *ἄνθισμαν* Πόντ. (Κερασ.) *ἄθθισμα* Κάρπ. *ἄθισμα* Κρήτ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *ἄνθισμα* = ἔνδυμα ποικιλόχρουν.

Ἡ ἄνθησις ἔνθ' ἀν.: *Εἶναι ἀπάνω 'ς τὸ ἄνθισμά τους τὰ δέντρα* σύνηθ. || Ποίημ.

Τὰ χιόνια εἶναι 'ς τὸν Πάρνηθα σὰν ἄνθισμα κι αὐτὰ

ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωὴ² 93.

***ἀνθίσιστος** ἐπίθ. *ἀνθιστὲ* Τσακων.

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνθίζω*.

Ὁ ἔχων ἄνθη, ἀνθισμένος.

***ἀνθίτσα** ἡ, *ἀθίτσα* Πόντ. (Ὄφ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνθος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ίτσα*.

Τὸ νεωστὶ φυὲν μικρὸν ἀγγουράκι μετ' ἄνθους, μικρὸς σικυός: *Τὰ γαρδέλλἄ κόφτουνε τᾶαὶ τρώγουνε τ' ἀθίτσας* (*γαρδέλλἄ* = παιδία). Ἡ λ. καὶ ὡς κύρ. ὄν. ὑπὸ τὸν τύπ. *Ἀνθίτσα* πολλαχ. *Ἀθίτσα* Θρᾴκ. (Μυριόφ.)

ἀνθίτσι τό, ἀμάρτ. *ἀνθίτσ'* Θρᾴκ. (Αἶν.) *ἀθίτσι* Λεξ. Ἐλευθερουδ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἄνθος* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. *-ίτσι*.

Μικρὸν ἄνθος, ἀνθύλλιον ἔνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Τοὺν κόσμου τοὺν ἰγέμισις μ' ἀνθίτσια κὶ τὰ ρόδα

Αἶν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀνθάκι*.

ἀνθοβολιὰ ἡ, ΓΒλαχογιάνν. Λόγ. κι ἀντίλογ. 31

Ἐκ τοῦ ρ. *ἀνθοβολῶ*.

Ἡ ἄνθησις, ἀνθοβόλησις: *Ὁ πεῦκος ὅλο πρόσεχε τῆς ροδᾶς τὴν τόσο φουντωμένη ἀνθοβολιά.*

ἀνθοβολῶ πολλαχ. *ἀνθοβολάω* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Λακων.) *ἀθοβολῶ* Θρᾴκ. (Σαρεκκλ.) *ἀθοβολάω* Πελοπν. (Λακων.)

Τὸ μεταγν. *ἀνθοβολῶ* = ἐπικαλύπτω δι' ἀνθέων. Ὁ τύπ. *ἀθοβολῶ* καὶ παρὰ Σομ.

Φύω ἄνθη, ἀνθοφορῶ, εἶμαι πλήρης ἀνθέων πολλαχ.: *Τὰ δέντρα ἀνθοβολοῦν* πολλαχ. *Μιὰ κουφοξυλιὰ μονάχη θέλει καὶ καλὰ ν' ἀνθοβολῇ* ΓΒλαχογιάνν. Πεταλούδ. 11. | Ποιήμ.

Φεύγει τ' ἄγριο τὸ κοπάδι, | χίλια δέντρ' ἀνθοβολοῦν

ΑΒαλαωρ. Ἔργα 3,376

Τριγῦρο σας ἀνθοβολοῦν | τοῦ ἀγροῦ τὰ ρόδα κόκκινα

ΓΔροσίν. Φωτερ. σκοτάδ.² 133. Συνών. *ἀνθοκοπῶ*, *ἀνθῶ*.

ἀνθόγαλα τό, σύνηθ. *ἀθόγαλα* Ἀντικύθ. Πόντ. (Ὄφ.) Σίφν. κ. ἀ. *ἀθόγαλαν* Πόντ. (Τραπ.) *'θόγαλαν* Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) *ἀνθόγαλον* Ἤπ. (Κούρεντ.) *ἀθόγαλον* Πόντ. (Ἀμισ.) *ἀθόγαλο* Κρήτ. Κύθηρ. *ἀθόγαλος* ὁ, Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἄνθος* καὶ *γάλα*. Ὁ τύπ. *ἀθόγαλον* καὶ παρὰ Σομ.

1) Ἀφρώδης καὶ λιπαρὰ οὐσία σχηματιζομένη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γάλακτος πρὸ τοῦ βρασμοῦ Κύθηρ. Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Ὄφ. Νικόπ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.): *Ἔλειψεν τὰ τζιτζία 'τ'ς 'θόγαλαν κ' ἐένταν καλὰ* (ἤλειψε τοὺς μαστούς της ἀνθόγαλα καὶ ἔγιναν καλὰ) Κοτύωρ. Χαλδ. **2)** Λιπώδης ἐπίπαγος σχηματιζόμενος μετὰ τὸν βρασμὸν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ γάλακτος, ἀρχ. γραῦς σύνηθ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ.): *Τὸ γάλα σήμερα ἔκαμε πολὺ ἀνθόγαλα* σύνηθ. Συνών. *ἄμυλο* **2**, *ἄνθος* **2**, *ἀφρόγαλα*, *καϊμάκι*, *τσίπα*. **β)** Τὸ ἐπὶ τοῦ ὀξυγάλακτος σχηματιζόμενον λιπῶδες ἐπίστρωμα Πόντ. (Ἀμισ.)

***ἀνθογαλαρραγὸς** ὁ, *ἀθογαλαρραγὸς* Κρήτ. *ἀθολαρραγὸς* Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *ἀνθόγαλα* καὶ *ἀρραγός*.

Ἀσκὸς ἐντὸς τοῦ ὁποίου συσσωρεύεται τὸ ἀνθόγαλα. Πβ. *ἀνθογαλοβάρελλο, *ἀνθογαλοκούρουπο.

***ἀνθογαλένιος** ἐπίθ. *'θογαλένες* Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ